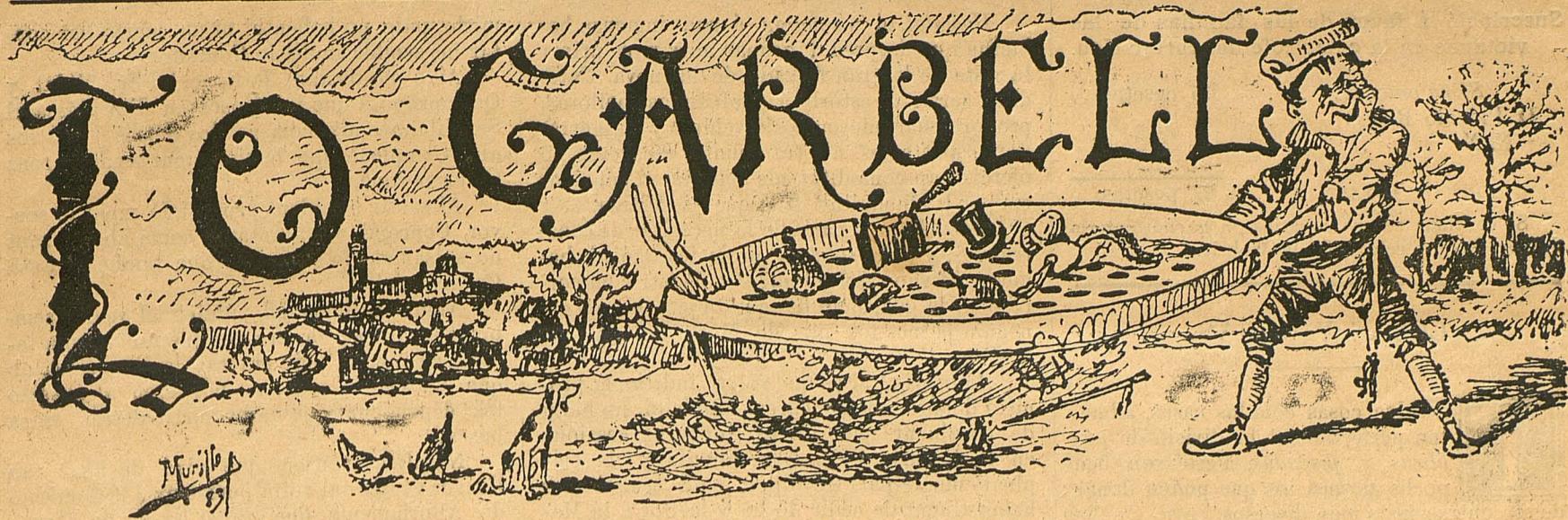

ANY 1.er

LLEIDA 11 DE NOVEMBRE DE 1883.

REMENADA 5.^a

PERIÓDICH CLÀ Y CATALÀ

QUE 'S REMENARA UN COP CADA SEMANA.

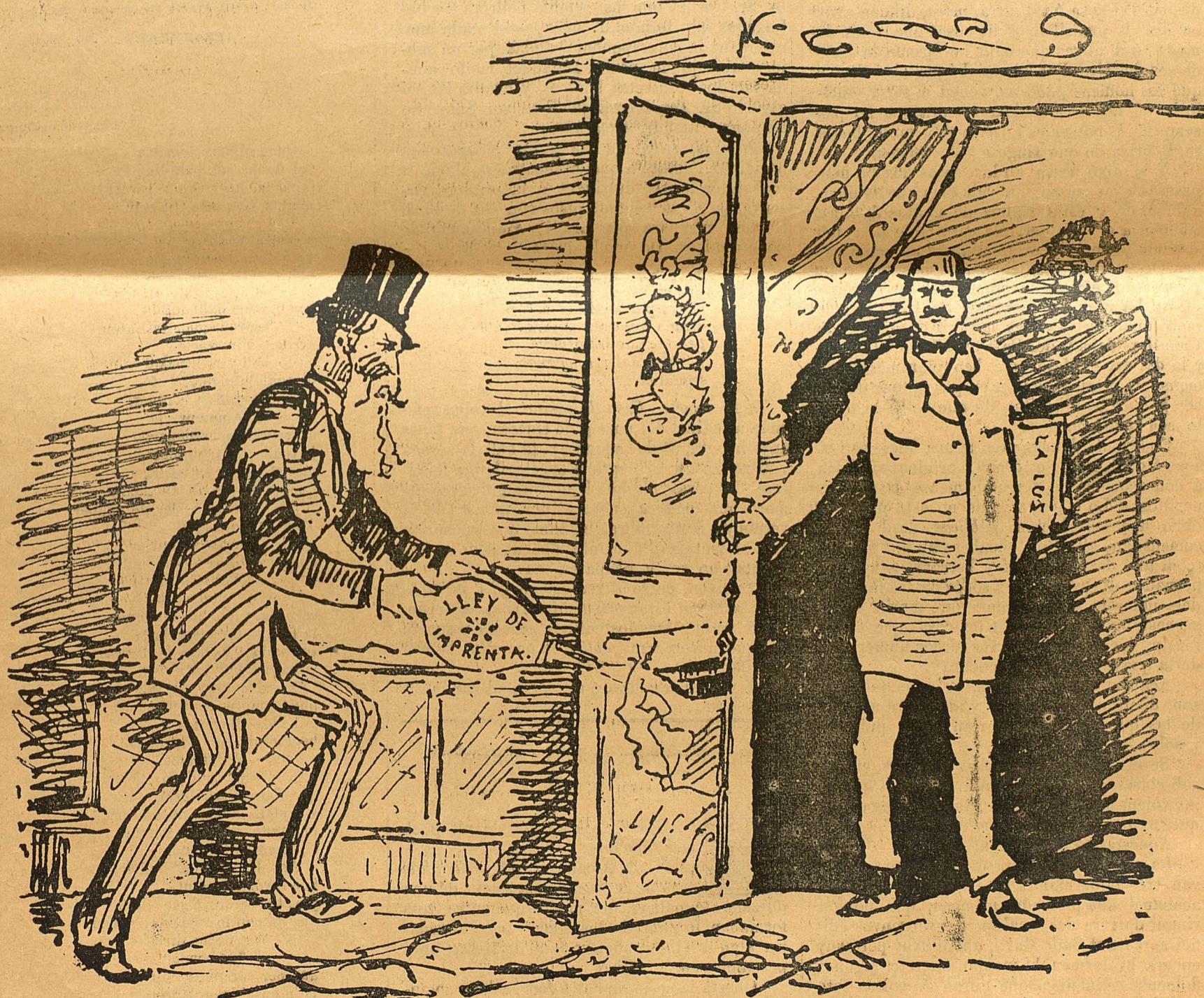
ADMINISTRACIÓ.

Major, número 70, botiga. ahont se dirijirà la correspondencia
de tota mena.

PREUS DE SUSCRIPCIÓ.

Un trimestre 2 Pesetas | Número atrassat 0'25 Cént.
PAGO ADELANTAT.

L'aparició de LA LUZ. (Segons contan las crónicas.)

-Veo la luz apagada.....

(Don Juan de Serrallonga; drama de V. Balaguer.)

Suscripció á favor de las familias de las víctimas en la catástrofe del carrer Nou.

Suma anterior	25 pesetas.
D. Plácido Rebes.	1 "
" N. N.	1 "
TOTAL	27 pesetas.

Se continua rebent donatius en la chocolatería del Sr. Roig y relojería de Wehrle.

COSAS Y CASAS.

GANT las cosas com las casas, admeten perfectament la divisió de *públicas* y *privadas*. Pero son ben pochs termes los que poden donar de sí contrastants mes diversos.

La cosa pública per exemple, hauria de ser com si diguessim la cosa de tothom; doncs no senyor, acostuma á ser la cosa de uns quants y.... pax vobis.

En cambi, la cosa privada ve á continuar l' esencia d' un coneugut adagi:

"Lo privat, es desitjat."

Potser per aixó mateix ha vingut lo verb *privar* á servir de manifestació á mes d' un desitj. Tal cosa ó tal altra, *priva*, diuen avuy en dia 'ls madrilenyos de cosas que están de moda ó d' altres que molt be forman la base de sos desitjos. Pot ser també per aixó l' perquè los homens *públichs*, venen á ser l' antítesis de las donas idem encara que no pas sempre. Y potser es lo perquè á molts hasta se 'ls priva de que tinguin vida *pública*.

Y si aixó passa ab las cosas, també axís passa ab las casas. Fa vuit días que 's queixabam de l' estat ruinós de moltas d' elles, ab motiu d' una terrible catàstrofe filla del descuit y de l' incuria, citabam un article de las Ordenansas municipals, y 'n senyalabam algunas als efectes oportuns. Mes tot ha sigut en va. La casa del carrer de Sant Antoni que mencionabam; la paret mitjera del carrer de Caballers debant del Café Suis á que aludiam, y la del carrer Major qué ben clarament anomenabam estan y estarán en peu apesar de ser ben *pública* la necessitat de que se 'ls hi privi lo seu *statut* que.

Endevant, doncas, las atxas; mes per si acas alguna volta se tornan á originar víctimas á consecuència de derrumbaments d' edificis perillósos, Lo GARBELL, que no está *privat* d' obrir may suscripcions *públicas*, desd' ara 'n comensa un altra que encabesa ab mil pesetas, (com allò del Sr. Martí y Terrats, avuy Gobernador d' Orense,) per socós de las famílies dels ignosens y transeunts que morin en lo succeix entre las ruïnes de casas que s' esfonsin, inclus la del carrer Major número 96 de la que res abiam dit encara.

Acabém de referirnos á las casas que si no son, deurian ser *privadas* y anem ara á ferho de las que no son y haurian de ser *públicas* y sobre tot efectivas.

Se divideixen, los edificis *públichs*, en dos sub-clases. Hi ha casas *públicas* en las que no 'ns volem pas ocupar per ara; y altres de las que 'ns ocuparem desseguida.

Aquestas se denominan:

La *presó*, si 's tracta d' un edifici que ja van tres gobernadors de paso, que el volen acabar d' una plomada, *plomada*, que pot ser vingui darrera del *desplome* del vergonyos edifici anomenat Sant Martí, ahont avuy per avuy encara hi dormen, hi menjan etc. etc. algunes dotsenes d' infelisos que cifran á voltas tota sa felicitat en un rauxo extraordinari per Tots Sans, pagat pe l' nou escarceller segons uns y per personas piadosas segons altres.

Hospital, si 's refereix á una immensa baluerna que despresa d' ocupar mitx mon, privar la vista de la gran fatxada de la nova Catedral, servir d' estorb á moltíssimas melloras, proporcionar miasmas als vehins y desgarra-dors espectacles als transeunts etc. etc., no ofereix cap comoditat als accolits, ni suficiència per l' humanitari fi á que 's destina.

Cuartels, si 's parla de la necesitat de construirlos, y dels sobrats projectes que hi ha-gut per ferho, á fi de que s' augmenti com correspon la guarnició d' aquesta plassa y no renequin ja mes los fills de Marte del pais de la *Panera*.

Audiencia, si es que volen indicar la pre-cisió de que nostre egregi Municipi, no haigi de continuar molt temps celebrant sessions en lo colomá de casa la Paheria, y 'ls empleats municipals trevallant sota teulada per haber tingut de cedir lo bò y mellor á la Magistratura que 'l ocupa interimament ó be eternament á jutjar per la precipitació que domina en las obras del nou edifici.

Teatro, si es que han sentit referir lo pro-jecte d' un *proyecto* per invadir l' Armudí y.... comprar als possibilistes, lò seu magnific palau, vulgo ca 'l Llop ó ca 'l Rey, que s' ho vendrian com altres cosas, si es que 'ls hi pagaban bé. Dotse botiguetas per llogar, seria la base monetaria del rumiat coliseo, (segons lo Sr. Costa;) que 'ns sembla podríau ser batexiadas ab lo nom d' un apostol cada una, reservant la corresponent á Judas per un subjepte que jo 'm penso. De aquet modo quedarian dos plassetas bonicas y cuadradas segons lo Sr. Tonet, cosa què 'l senyor Sunyé no ha pogut entendre encara.

Escoles, si es que han arribat á tindrer ja noticia del estat en que en nostra població 's troban los locals destinats á la primera ensenyansa. Ab uns cuants pisos rònechs de poch lloguer, surt ara per ara l' Ajuntament de compromisos. De modo que podem dir:

"¡Oh! Jóvenes amables
que en vuestros tiernos años
al temple de Minerva
dirigis vuestros pasos...."
para pescar escrofulas
y algun dolor reumático:
seguid etc., etc.

Y finalment, *Casa de caritat* si volen referir-se al edifici del paseig de Huesca, que tants anys ha tingut de aguantar lo sol, la serena y altres *cosas*; asumpto respecte l' que felicitem de veras als que han conseguit recientement una *pública* subasta per *privar* de la vergonya á dita obra, en tant que censurem com se mereixan á cuants debent ocuparse 'n sempre, no se 'n ocuparen may.

Tals son, entre altres, los edificis *públichs* que semblan estar *privats* de arribar á serho.

Y molts mes los edificis *privats* respecte als que aurem fent *publica* la necessitat de son derribo.

Y "qui siga confrare que pren qui candela."

SESIÓ DEL AJUNTAMENT, DEL DIA 7.

RAN las sis y cuart de la nit poch mes ó menos.

Lo Sr. Alcalde ocupá el *humilde* sitio de la presidència seguit de una dotzena de pahers, de modo que entre tots formaban lo punt de las donas, pero al reparar algú d' ells lo número fatal de tretze, optà per anarssen á retiro.

Oberta la sesió de bat á bat se doná compte entre varios asumptos de dos memorials demanan la plassa de Contador.

Lo regular seria en nostre concepte supri-

mirlo, puig no habenthí ni un cuarto per contar 'ns sembla inutil lo Contador.

Aixó no obstan, lo Concejal Sr. Vidal y Quer proposá que 's reposés en dita plassa al Sr. Vilanova així com per los demés á tots los altres empleats que habian sigut separats sens saber perqué.

Al sentir semblant proposició un altre senyor Concejal vā apretar á corre abandonant no solsamt lo salon, si que també la Casa Consistorial.

Algun maliciós del pùblic al veurer semblant escapada, va creurer que tal vegada tenia foch á casa, puig era tal la llaugeresa ab que marchaba, que no poguéren alcansarlo los dependents que varen sortir detrás en sa busca.

Nosaltres pensem que aixó de anar tan lleuger es que tal volta perteneix á la Comissió d' Allotjaments que ara s' ha fet de CAVALLERIA.

Resultat que ab la tal fugida va tenir que alsarse la sessió perque 'n faltaba ún tot just pera poguer pendrer acort.

Y aquí dió fin el sainete
perdonad las escapadas.

AFANYS Y ALEGRIAS DE UNA NOYA BALLADORA

(POESÍA CARBASSERAUDA EN UN CERTAMEN.)

(FRAGMENT.)

«Alza niña ese pie
y disponte á bailar.»
(MOLINERO DE SUBIZA.)

Quan alguna societat
vol donar un ball lluhít,
(això si, ho tinch reparát),
sempre veig que tot seguit,
una veu

corre breu;
y no es passada mitja hora,
que aquella nova felis
n' es rebuda ab dols encis
per la nena balladora.

Y després, quan del sarau,
arriba la invitació
en lo bell y rich palau
d' aquell angelét bufó,
¡qui 'n content!

Amatent,
al veurer la credencial,
ja tenim nostra nineta
mes alegre y satisfeta,
que un noyet ab un tabal.

¡No 'n vulguin mes de plahér,
d' alegrías y neguit!
¡Aquell precios missatjer
quantas voltas n' es llegit!

¡Pobra nina!
Ja no atina,
recordant que 'l seu promés
la fará lluhir sas galas,
tot ballant polkas d' Escalas

y mazurcas d' en Fures.
Y entre mitj de tals cabórias,
puig sempre, continuament
mil ideas ilusorias
brotan de son pensament.

Pro també,
jo 'ls diré,
que durant tal ilusió
y aquells somnis de ventura,
plantxas, mitjas y costura
si, bona nit! á recó.

Aquell continuo bullici
fins li róba la salut,
y es tan gran lo seu desfici
que un cop lo vespre es vingut
¡qui ho diria!

fins somia
que per sota dels coixins
ja 'n ensaja per la festa
una gran nutrida orquesta
ab quaranta violins.

¡Diuhen que las bonas festas ja comensan la vigilia!
¡Veus aquí perquè la noya, ab un humor que la frissa, no reposa ni sossega y es la seva pesadilla treure l' cap á la finestra esperant á la modista!

Mes, un cop es arribada, allavors tot va que fila.
¡Qui 'n be de Deu! fays y sedas, setins, passamaneria, capsas fasidas d' adornos, sarrellets de totas midas, paquets de cintas de raso y mil altres ximplerías, d' aquellas que nostras nenes á cada punt las suspiran.

Y entre mitj d' aquell gran tráfech y aquella gresca continua.
¡Verge Santa, quina brega!
tot hom mana, tot hom crida,
tot son ordres y recados,
per tots hi ha feyna precisa.

La minyona avisá l' novio, la mamá á buscarne cintas, la ninera també roda per pomadas y potingas; lo papà á comprár un bano, lo noy gran á cala tia., lo cusí á cercá floretas y per completar la llista, fins lo noy del entresuelo ab l' afany de las propinas, ja fa una hora que no para recorrent tota la vila, per comprár d' aquella cosa, que 'n fa fer la cara llisa.

Y ara cintas, y ara adornos, y ara flors y joyas finas, veus aquí que ab molt poch rato, aquell pis sembla una fira.
¡Y tot perquè? Donchs ja ho saben, i per fer quatre tercerillas!

GRA.

Lo senyor President del Concill de ministres diu que primer se fassin los ferro-carrils y després las fortificacions.

Lo Ministre de la Guerra diu que no s' oposará á que s' obri l' Pirineu.

Lo Ministre de Foment diu qu' es partidari del ferro-caril del Pallaresa.

Lo Ministre de la Gobernació diu que se rá un entusiasta defensor d' aquesta línia.

Lo senyor Martos diu que la seva influencia y la seva paraula se posarán sempre de part d' aquesta obra.

Donchs diguem que aixís es llana neta si 'ls representants d' aquesta província no 's tornan á adormir com l' altre vegada.

Si 'ns concedeixen lo ferro-caril del Pallaresa y no 'ns prenen l' aigua del mateix riu com solicitan los especuladors Faura y Companyia, Lo GARBELL per la seva part promet ferse ministerial d' aquest govern.

La Redacció de Lo GARBELL saluda respetuosament al nou Gobernador d' aquesta província D. Llorens Moncada y no li ofereix política perquè d' aixo no 'n gasta, pero si lo seu insignificant concurs per tot lo que siga fomentar los interesos materials de la província y fer justicia seca al que falti sia qui vulla.

Hem rebut una carta de un estimat amich y suscriptor, en la que 'ns demana fem constar que l' Folleto sobre la construcció del Mercat de S. Lluis fou publicat exclusivament per la Comissió d' Obras del Municipi y no per aquesta Corporació segons deyam en Lo Garbell últim.

Efectivament es axis y rectifiquem l' error ab lo cual creyem complaurer á nostre amich.

Al cap y al últim *La Luz* s' ha pogut encendrer.

Lo dijous varem rebrer la visita del nou colega, y per cert que ab lo furor bélich que demostra en son primer número trovariam mes adequat que 's titulés *El Cañon Krupp*.

Respecte á la seva filiació y propósits polítichs, diu que 's sagastí y que ve á cooperar á la formació del partit lliberal.

Y tant es aixis que comensa manifestant que las aspiracions de la esquerra son irrealisables aixis com las del partit martista
Puig si aixó es unir, dihem nosaltres..... apaga y vámmonos.

Lo senyor Moret va reunir als nous Gobernadors avants de martxar á sas respectivas provincias, y 'ls feu un sermó molt bonich y molt ben fet dihentlos entre altras cosas qu' era precís destruir un enemic mortal que 'n diuhen *Caciquismo*.

Japa donchs! D. Llorens, que ja te feyna tallada en aquesta província; pero li advertim que si no hem de fer altra cosa que mudar de *Cacique*, allavors mes val que ho deixi corre.

PORGUERAS.

Participam á la Comissió de obras del municipi ó á qui corresponga que en la reconada que fa la casa del senyor Abadal en la plassa de la Constitució s' ha establert un orinador nocturno.

En lo cas de que si posi l' acostumat rótol prohibintho, supliquem que hi hagi ortografia.

Los vehins del Ensantxe de San Antoni se queixan ab sobrada rahó de que á las nits estàn á las foscas, no obstant de tenir allí la Fàbrica del gas.

Per de promte 'ls aconsellem que se suscigan al nou periodich titulat *La Luz* y si aquet no 'n fa prou, que s' arreglin.

En la sessió pública celebrada en lo teatro de 'ls Camps Eliseos lo diumenge últim ab objecte de discutir lo tema "Justicia", se diqueren varias coses per lo retador Sr. Ortiz y per un ciudatá que formaba part del públic, lo qual prengué la paraula per replicar al orador.

Y després s' alsá la sessió.
La concurrencia si fá ó no fá, mitja entrada.

Ha visitat nostra redacció la Revista del Centre de Lectura, setmanari científich-literari y artistich que 's publica en Reus.

Benvingut sia lo nostre apreciable colega al qual li tornem la visita y agrahim la atenció.

La Luz pareix molt aficionada als programes, puig ademés del seu, porta en son primer número fins lo del dimoni.

Jesús, María y Joseph!

Acceptant ab gust la invitació que 'ns va fer la *Joventud federal*, varem assistir al ball que tingué lloc en aquell Casino lo diumenge últim, y atés lo concorregut que estava, promet una bona temporada pe 'ls afissionats á Terpsícore.

Vels hi aqui una coincidència municipal que demostra la diferència que va d' uns temps als altres.

Segons las Efemérides del inolvidable patrici D. Lluís Roca y Florejachs, en 7 de Novembre de 1408 los pahers de Lleyda varen ser declarats jutjes pera sentenciar y ejecutar als deudors de la Ciutat. Y l' mateix dia 7 de Novembre de 1883 se presentà en la sessió lo Torrecilla II pera sentenciar y ejecutar al municipi com á deudor á la província.

Jálgueus Deu á lo que han vingut á parar los descendents d' aquells ilustres patricis!

Dins poch temps se procedirà á axampliar la Estació del carril d' aquesta ciutat al objecte de construir las dependencias necesàries pera la línia de Tarragona.

Nos sembla molt bé perque bona falta feya, pero 'ns semblaria millor si la Companyía del Nort complint la Lley de ferro-carrils construïts dita Estació á la banda d' así-de-ça en lloc de ser allá-de-llá.

¡¡Gracias á Deu que ja hem fet fira!!!

Avuy á las onze del matí, segons tenim entés tindrà lloc la esperada, desitjada, delerada y barallada inauguració del Mercat del *Tanto*.

Diuhen que hi assistirà lo Municipi ó un retrall del mateix ab las correspondents é indispensables tramps, trompeters, massers, gegants etc. etc.

Diuhen que l' Sr. Bisbe beneirà l' tinglado y que s' invitarà á las autoritas y demés persones que 'ls dongui la gana de assistirhi.

Y finalment diuhen també que hi anirà música si hi ha algun devot que la pagui.

Y nosaltres dihem que la qüestió es que hi portin forsa carretadas de blat, sens perjudici de que entre tant d'isputin si deu haberhi ó no tanto.

Segons un projecte del senyor Moret podrà tenir telégrafo cuàntas poblacions ho demanen ab la condició de que siga servit pe l' mestre de minyons mediant una retribució.

Nos sembla molt bé, puig d' aquesta manera tindràn ocasió los pedagogos de demanar per telégrafo las pagas que 'ls deuen.

Un suscriptor batxiller nos pregunta:

¿Per quins cinc sous, habenthi en l' Ajuntament una Comissió de festejos, s' encarrega la Comissió d' Obras d' armar la brometa que tracta de ferse per la inauguració del nou Mercat? ¿Es qué aquesta célebre comissió d' obras traccta de ferse seus tots los cárrechs que d' ordinari se reparteixen entre las dife-rents comissions en que se subdevedeix lo municipi? Diu lo batxiller suscriptor que á consecuència de que aquesta tafaneria, te pensat lo senyor President de la referida comissió de festejos, presentar la dimisió del seu carrech ja que no l' han de menester pera res.

Nosaltres no sabem que contestar á eixa pregunta, pero si decas fos certa aquesta especie de usurpació de atribucions, la tindriam per mol lamentable puig no seria aquesta la manera de apaciguar los ánimos algo entra-vesats de nostres regidors, cosa que deuria pensarse seriament si han de acabar de una vegada aquestas rahons de donetas que desdiuhen de la serietat que deu regnar en lo Municipi.

Vaja, DON ANTONIO, tan prompte com pugui fassa l' favor de pendrer la paraula y arregliu, que vosté te cordials pera tot.

Y encara torna á preguntar lo repetit batxiller:

Per qué será tan ase lo Guarda d'horta de la societat d'agricultors, que no vol acceptar una plassa de Guarda rural del Ajuntament, sent aixis que podria anar mes maco y tenir certa representació oficial?

En aixó já podem responder una mica mes á nostre apreciable suscriptor. Lo motiu de la no acceptació es per la rahó del Pont de Lleyda: Perque no.

Y per avuy no podem dirlhi mes.

PALLAROFAS.

CONSELLS.

Qui 's lleva massa matí,
tart ó jorn te de morí.

Quan no tingas cap diné,
pren de tot, menos rapé.

Es mes bo un xich d' aiguardent,
que tota l' aigua corrent.

Val mes anar plé de tacas
que sens diné á las butxacás.

Si per cás no 't vols casar
no tingas por d' enviudar.

Qui escriure y llegir no sap,
ab llibres no 's trenqui 'l cap.

Lo qui visqui d' aquí un an,
ne tindrà un mes qu' enguany.

EPÍGRAMAS.

—Ne porto una.—L' Ambros
deya tot sumán, un compte,
y sa muller digué prompte;
—T' enganyas, que 'n portas dos.—

LO GARBELL.

Ab un rétol retumbant
fet d' un tros de cartonilla,
un botigué del encant
anunciaba á tot martxant:
No se admite calderilla.

Y al llegarho un forasté,
va exclamrme: —Ay jo 't flich!
no la volen, ¿y perqué?
¿N' has vist d' altra? un botigué,
que á la cuenta es massa rich.—

Parlant del periodich nou
deya 'l noy de la Vicenta:
—Sagasti? ¡Me caso 'n l' ou!
Es del sol que mes calenta.
—Ca barret! digué un vehí
que li había pres la fila:
Aquet periodich, per mi
deu ser del sol de la vila.

XANFAINA.

Solucions á la XANFAINA del número passat.

XARADA 1.ª—*Pa-ti-lles.*

Id. 2.ª—*Gra-no-la.*

MUDANSA.—*Soca, Roca, Boca, Coca.*

TRENCA-CAPS.—*Martines Campos.*

Ha enviat totes las solucions lo Sr. Rebregat.

XARADA.

Era un diumenge al tres-dos,
quan prop d' una gatona
enganxat en un primera
vaig trovar á un pobre gos.

Desde l' moment que l' vaig veure
tan trist al pobre animal,
me va fer tanta *total*
que de la trampa l' vaig treure.

CONVERSA.

Noy, deixam las estenassas.
—Y donchs, Ramon, que no vols plegar?

REMENADA 5.^a

—Be, Lluis no t' enfadis.

—Es que jo tinch feina

—Ay ay, qu' has de fer?

—Una conversa pe l' periódich que 'm dit entre
'ls dos.

LOGÓGRIFO.

1 2 3 4 5 6 7—Prenda de vestir.

1 2 4 3 7 3—Lo que fan los empleats.

4 3 2 1 5—Ne tenen los fusters.

4 7 1 2—Divinitat pagana.

1 2 3—Tots ne tenim.

2 3—Metall.

7—Vocal.

TRENCA-CAPS.

¡AIGUA, LLORDA!

(Formar ab aquestas paularas, lo títol de una sarzuela catalana.)

UN EUROPEO.

(Las solucions en lo proxim número.)

CORRESPONDENCIA PARTICULAR.

Rebregat: la primera remesa no gaire bè; la segona ja va una mica pitjor. Si volia creurem á mi, en aixó de versos no s' hi posaria, puig pasaria la seva juventut (suposant que vosté es jove) sense alonarsen, y 's trovaria que Deu Nostre Senyor no l' cridava per aquest camí: ademés que escribint en prosa s' aprofita mes lo paper.—I. M. La carta que vosté diu no l' hem rebuda: la poesia està *'endiente de observación'* pero ja l' hi dihem desd' ara que està ben treballada.—Tau de Clamor: Lo periodich se ven á deu centims, no més que per ferlo coneixer, després ja tancarem la porta. D' alló altre, si te cuchs peij fulla.—A. V. (Trempl) Rebut l' import de la suscripció.—Coix Estrafalari: Anirà la endevinalla.—Nap: lo de vosté casi tot; ja l' contem com si fos de casa.

LLEIDA.—IMP. DE JOSEPH SOL TORRENS.

SECCIO DE ANUNCIS.

QUINCALLERIA DE JOAN BANQUÉ.

Objectes de fusteria,
gafets, agullas, botons,
fils, trecillas y mitjons;
y pera ferrateria,
poms d' escala y de calaix,
raspas, llimas y fils ferros;
tot a barato de *perros*.
Botiga.—Perxes de baix.

Un jove que sab escriure
natural de Vimbodi,
desitjaria un bon mestre
que l' ensenyi de llegi.

SERRA MOYANO.—Quincalla.

Ja que l' fret tenim demunt,
veniu *pollas* lleydatanas,
que tenim la mar! de llanas
y bons mocadors de punt.

Fils y cintas,
bonas pintas,
sedas, trecillas, cotó,
sarreils, y entre varias cosas,
unas mitjas tan preciosas
que fan fer lo peu bufó,

Llibreria- Major 19.

Quan vagin á dar lo vol,
mes ben dit, á pesejar,
fassin lo favor d' entrar
á Casa d' en Joseph Sol;
Y veuran per tot arreu.
Calendaris xichs y grans
espanyols y americanos,
bons, bonichs y de poch preu.

Major, 44.

Maqnas pera cusir
de Ridaura y Escuder;
ne trovaran á escullir,
bona classe y poch diners.
Las poden comprar á plassos
y si volen al contat;
ab aixó, quan tinguin gust,
que pél preu no renyiran.

Si acás volen robellons
de bona mena y bons preus,
son a las serras de Prades
y á San Llorens dels Pitens.

JOSEPH GAYA.

(AFORAS DE S. ANTONI.)

Máquinas per moldre olivas.
Prensas per fabricar vi.
Se compónen tota classe
de maquinás per cusir.
Portas pera las botigas,
caixas per guardar dinés
y altres objectes de ferro
que no 's espallan ja mes.

ANISETE LAMOLLA.

L' inventor d' aquest article
ha descubert ab fal-lera,
un cert licor Guindalera,
que 'n es la joya del s'gle.
Diuhen que l' seu resultat
'n es d' alló mes sorprendent;
(mes, nosaltres, francament,
encara no l' he 'm tastat.)

Si volen un gaban rus,
pantalons, americana.
calsas, armilla ó sotana,
Vagin á casa 'n Cardus.